

РЕШЕНИЕ

№ 966

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12537** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Решение от 27.09.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав, по н.а.х.д. №3657/2020г. С оспореното решение съдът е отменил Наказателно постановление №НП-4 от 14.02.2020г., издадено от председателя на КЕВР, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева на основание чл.206, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) за нарушение на т.13.2.1 от Споразумението за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ, одобрено то КЕВР с Решение по Протокол №209 от 29.11.2019г. (Споразумението).

Едновременно с касационната жалба е подадена и частан жалба срещу Определение от 27.11.2020г., с която е отхвърлена ато неоснователна и недоказана молбата за изменение на съдебното решение в частта му за разноските – а именно в частта му на присъдените в полза на [фирма] разноски в размер на 1 560 лева.

Касаторът - Комисията за енергийно и водно регулиране, представляван от пълномощния юрисконсулт Т. Б., обжалва съдебното решение съд като неправилно поради неправилно приложение на материалния закон. Счита, че въззивният съд

неправилно е приел, че Споразумението представлява гражданскоправна сделка, която е извън приложното поле на чл.206, ал.1 от ЗЕ. Сочи, че фактите, които установяват състава на нарушението, са установени по несъмнен начин, като не намира основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Искането към съда е да се отмени първоинстанционното съдебно решение и да се потвърди наказателното постановление. Алтернативно, поддържа се частната жалба срещу определението за разноски, като се прави искане за изменение на съдебното решение в частта му на разноските. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът– [фирма], чрез пълномощника си адвокат Г. Д., оспорва жалбата. Поддържа изводите на въззивния съд, че евентуалното нарушаване на клаузите на Споразумението ангажира само договорната отговорност на дружеството и че не е посочена датата на извършване на нарушението. Оспорва частната жалба, като се позовава на фактическата и правната сложност на делото. Претендира разноски.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба и на частната жалба.

СЪДЪТ, в настоящия касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е установил пълно и вярно фактическата обстановка, но е направил погрешни правни изводи.

[фирма] е лицензирано дружество, осъществяващо дейност по „обществена доставка на природен газ“, съгласно лицензия №Л.146-14 от 17.12.2004г., издадена от КЕВР. В тази дейност попадат и продажбите на организирания борсов пазар на природен газ, в количествата, посочени императивно в разпоредбата на чл.176а, ал.1 от ЗЕ. Съгласно ал.2 на същия член, количествата природен газ се предлагат за продажба при условията и по реда на одобрено от комисията споразумение за изпълнение на програма за освобождаване на природен газ, сключено между оператора на организирания борсов пазар на природен газ и обществения доставчик. Със споразумението се определят и редът за провеждане на търговете за освобождаване, ценовите механизми за освобождаване, включително за началната цена на търга, срокът на действие на споразумението, видовете предлагани продукти и периодите на тяхното предлагане. В тази връзка е и разпоредбата на чл.23, ал.1, т.43 от ЗЕ, съгласно която по предложение на обществения доставчик КЕВР одобрява споразумението за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ, включително ценовите механизми в него; комисията може да изменя или да изисква изменение на споразумението в определен от нея срок; комисията контролира изпълнението на споразумението;

В изпълнение на тези законови разпоредби [фирма] е сключило Споразумение за изпълнение на програма за освобождаване на природен газ с оператора на платформа за търговия [фирма], който извършва на платформата дейността по това споразумение до издаване на лицензия за дейността „организиране на борсов пазар на природен газ“.

Споразумението е одобрено от КЕВР с Решение по Протокол №209 от 29.11.2019г.

В т.8 от Споразумението е регламентирана последователността на търговете за 2020г., като в т.8.1. е предвидено на 09.12.2019г. да се проведе търг за половината от определеното за 2020г. количество от 1 110 000МВч. Съгласно т.13.2.1. [фирма] обявява на интернет страницата си началната цена и количествата природен газ за търговете за доставка през 2020г. не по-късно от 5 дни преди провеждането на търга – т.е. за търга на 09.12.2019г. обявлението трябва да е направено не по-късно от 03.12.2019г.

При направена проверка на интернет страницата на [фирма] служители на КЕВР са установили, че началната цена и количествата природен газ за търга на 09.12.2019г. са обявени на 05.12.2019г. Това деяние е квалифицирано като нарушение на т.13.2.1 от Споразумението, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от 10.01.2020г., а въз основа на него е издадено и оспореното НП. Спор по тези факти няма.

Въззивният съд е отменил наказателното постановление като е приел, че Споразумението има характер на гражданскоправна сделка между частни субекти, а одобрението от КЕВР представлява охранителен акт, който завършва фактическия състав на сделката. Приел е също, че нарушаването на клаузите на споразумението може да ангажира само договорната отговорност на двете дружества, но не и административнонаказателната им отговорност, тъй като санкционната разпоредба на чл.206, ал.1 от ЗЕ е приложима за нарушения на този закон, на подзаконовите нормативни актове по прилагането му, контролът за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на АСРЕ или условията на издадените лицензи, а Споразумението не попада в нито една от тези хипотези. Отделно от това, въззивният съд е приел, че датата на нарушението не е посочена конкретно и ясно, тъй като и в АУАН и в НП е посочено, че обявлението е следвало да бъде направено до 03.12.2019г., но не и на коя дата е извършено нарушението.

Съдебното решение е неправилно.

Общият ред на административното производство, разписан в АПК, допуска сключване на споразумение на страните, участващи в производството, ако то не противоречи на закона и което, след като се одобри писмено от административния орган, замества административния акт - чл.20, ал.1 и ал.2 от АПК. Съгласно чл.20, ал.7 от АПК, ако със споразумението се засягат права или законни интереси на лице, което не е участвало в сключването му, споразумението не произвежда действие, докато не бъде одобрено писмено от административния орган, като писменото одобрение става неразделна част от споразумението.

Деяностите в енергетиката са от голям обществен интерес, поради което и са изключително строго регулирани. ЗЕ е специален закон както по отношение на Закона за задълженията и договорите, така и по отношение на АПК. Споразумението по чл.176а, ал.2 от ЗЕ се сключва между операторите на пазара на природен газ, които са частноправни субекти, но с него се засягат обществените отношения във връзка с регулирането на пазара – от една страна, участниците в търговете и от друга страна крайните потребители. Тъй като се засягат интересите на неограничен кръг трети лица, споразумението следва не само да отговаря на изискванията на закона, но и да бъде одобрено от регулаторния орган, така, както изискват разпоредбите на чл.176а, ал.2 и чл.21, ал.1, т.43 от ЗЕ и чл.20, ал.7 от АПК.

Въззивният съд неправилно разглежда Споразумението само на плоскостта на

гражданското право, без да отчете правата и задълженията, които произтичат от него и обществените отношения, които се засягат. Анализът на цитираните по-горе разпоредби от общия закон АПК и от специалния ЗЕ обосновава извод, че одобрението на споразумението за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ има значение на индивидуален административен акт по отношение на доставчика и оператора на пазара – с факта на одобрението от регулаторния орган страните по споразумението придобиват качество на адресат на административен акт и за тях възниква задължението да спазват клаузите на споразумението, така както са одобрени от органа. Волята на законодателя е да ограничи свободата на договоряне между доставчика и оператора и изпълнението на споразумението, като въведе регулаторен механизъм и контрол върху изпълнението в защита на обществения интерес. Изводите на въззивния съд относно гражданскоправния характер на споразумението и разглеждането му само като основание за ангажиране на договорната отговорност на страните по него противоречи на материалноправните разпоредби и на целта на ЗЕ да създаде предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа и топлинна енергия и природен газ, и да гарантира сигурността на доставките, интересите на потребителите и националните интереси – чл.2 ал.1, т.1 и ал.2 от ЗЕ.

Настоящата съдебна инстанция не споделя и извода на въззивния съд за липса на дата на извършване на нарушението. Нарушението е точно и ясно описано, като е цитиран буквално текстът на нарушената разпоредба на Споразумението и е посочен крайният момент, до който е следвало да бъде направено обявлението на интернет страницата на [фирма].

Административнонаказателната отговорност на доставчика [фирма] е правилно ангажирана. В производството по издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административнонаказващият орган е обсъдил хипотезата на чл.28 от ЗАНН, като не е намерил основание за прилагането му. Настоящата съдебна инстанция също не намира основания за маловажност на деянието. За преценка на степента на обществена опасност следва да се отчетат следните обстоятелства: количествата и началната цена са най-съществената информация за провеждане на търга; закъснението от 2 дни при определен срок от 5 дни представлява почти 40% от срока; информацията е обявена на 05.12.2019г., четвъртък, а търгът се провежда на 09.12.2019г., понеделник – следователно остава само един работен ден на 06.12.2019г., петък, в който евентуалните участници могат да се запознаят с информацията. По тези съображения, настоящата съдебна инстанция счита, че неспазването на срока по т.13.2.1 от Споразумението не обосновава маловажност на деянието. Наложена имуществена санкция е в минималния законоустановен размер и няма основания за изменението ѝ.

По изложените по-горе мотиви решението на въззивния съд се отменя ведно с определението за изменението му в частта за разносните, а наказателното постановление следва да се потвърди.

При този изход на спора разносните са в тежест на [фирма] – чл.63, ал.3 от ЗАНН и чл.143, ал.1 от АПК. На основание чл.27е от Наредбата за правната помощ, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.63, ал.5 от ЗАНН [фирма] следва да заплати на КЕВР възнаграждение за процесуален представител в размер на 240 лева за двете съдебни инстанции, както и платената държавна такса в размер на 30

лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.09.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав, по н.а.х.д. №3657/2020г.

ОТМЕНЯ Определение от 27.11.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав, по н.а.х.д. №3657/2020г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №НП-4 от 14.02.2020г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски в размера на 270 (двеста и седемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/